

Sygn. akt I C 594/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Aneta Szalkiewicz - Łosiak

Protokolant : staż. Agnieszka Benert-Branicka

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2015 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) **w W.**

przeciwko R. J.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego **R. J.** na rzecz powoda (...) (...) **w W.** kwotę 11.581,55 zł (jedenaście tysięcy pięćset osiemdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt pięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego **R. J.** na rzecz powoda (...) (...) **w W.** kwotę 2.211,36 złotych (dwa tysiące dwieście jedenaście złotych trzydzieści sześć groszy) tytułem kosztów procesu;
4. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I (...)

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 lutego 2015r. powód (...) (...) w W. wystąpił o zapłatę przeciwko R. J. kwoty 17.034,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu w kwocie 230 zł i 2.400 zł.

W uzasadnieniu wskazano, iż pozwany zawarł umowę, na podstawie której poprzednik prawny powoda oddał pozwanemu środki pieniężne, które pozwany obowiązał się zwrócić. Pozwany nie uregulował należności wynikającej z umowy, więc umowa została mu wypowiedziana. Dochodzona pozwem kwota stanowi: w kwocie 9.360,77 zł kwotę niespłaconego kapitału, odsetki umowne w kwocie 1.536,80 zł naliczone przez poprzednika prawnego powoda, odsetki karne w wysokości 5.039,80 zł naliczone przez poprzednika prawnego powoda, koszty w wysokości 412,86 zł naliczone przez poprzednika prawnego powoda oraz odsetki ustawowe od kapitału w wysokości 9.360,77 zł naliczone przez powoda od dnia 01 lipca 2014 r. do dnia wniesienia pozwu wysokości 683,98 zł.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 04 października 2008r. pozwany zawarł z (...) Bankiem Spółką Akcyjną we W. umowę o kartę kredytową, z limitem do 9.500 zł.

Strony umówiły się, że umowa zostaje zawarta na okres 12 miesięcy i zostaje automatycznie przedłużona na kolejny okres, chyba że któraś ze stron, przed upływem terminu trwania umowy oświadczy, że nie ma woli jej dalszego przedłużania. Umowa mogła być na warunkach określonych w jej treści wypowiedziana.

dowód: umowa k. 32-33.

Pozwany nie wywiązał się z umowy i nie spłacił środków w kwocie 9.360,77 zł, które uzyskał przy wykorzystaniu karty kredytowej. Zobowiązany był również do zapłaty odsetek w kwocie 1.536,80 zł.

okoliczność nie kwestionowana.

Dnia 27 czerwca 2014 r. następca prawny (...) Banku Spółki akcyjnej we (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W. zbył na rzecz powoda wierzytelność wobec pozwanego wynikającą z umowy o kartę kredytową.

dowód: umowa cesji wierzytelności k. 34-50, oświadczenie z dnia 22 lipca 2014 r. – 51, wyciąg z ksiąg rachunkowych pozwanego k. 20.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zostało wykazane jedynie w części, dlatego w zakresie, w jakim nie zostało udowodnione, podlegało oddaleniu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedłożone przez powoda do akt sprawy. Dla potwierdzenia faktu zawarcia umowy oraz jej warunków, a także na okoliczność wykazania realizacji tej umowy, powód do akt sprawy załączył jedynie umowę Banku i pozwanego. Na podstawie tego dokumentu możliwe więc było ustalenie jedynie źródła powstania cedowanej wierzytelności, terminu warunków na jakich karta została wydana pozwanemu i podstaw, które dopuszczały możliwość rozwiązania umowy przed terminem na jaki umowa została zawarta. Jednak na podstawie umowy, jak również innych złożonych dokumentów nie była możliwa szczegółowa weryfikacja zgłoszonego żądania w przedmiocie dochodzonych skapitalizowanych odsetek od należności przeterminowanej oraz kosztów w wysokości 412,86 zł.

Z treści przedłożonej umowy wynikało co prawda to, że Bankowi w razie opóźnienia w spłacie karty od przeterminowanej należności należą się odsetki, określono również ich wysokość. Tym niemniej powód poza przedmiotową umową nie przedłożył jakichkolwiek dowodów na potwierdzenie zasadności naliczania odsetek karnych, do czego był zobowiązany na mocy art. 6 kc i 232 kpc. Nie wskazał, od jakiego dnia rozpoczął naliczenie odsetek karnych. Powód nie przedstawił nie tylko dowodu, ale nawet twierdzenia co do tego od jakiej kwoty, w jaki sposób nastąpiło wyliczenie odsetek karnych. Nie było również danych co do początkowej daty ich naliczenia.

Brak takich danych uniemożliwiał dokonanie ustalenia za jaki okres odsetki karne zostały naliczone, od jakiej kwoty i jaka wysokość odsetek była uwzględniona przy określaniu żądania pozwu. Z tych względów Sąd nie miał możliwości zweryfikowania zasadności naliczenia odsetek karnych. Powód nie przedłożył żadnych dowodów na podstawie których, można by było ustalić zasadność podejmowania czynności windykacyjnych i tym samym ocenić żądanie zapłaty kwoty 412,86 zł. zgłoszonej jako koszty windykacji.

Do akt sprawy załączona została umowa, w której wskazano na kwotę limitu, do którego pozwany może korzystać z karty, na sposób spłaty zobowiązania oraz na okres w jakim nastąpić ma ta spłata. W umowie owszem mowa jest o prawie Banku do odsetek karnych, jednak jedynie na wypadek zwłoki i to od należności przeterminowanych. Powód nie wykazał jednak w żaden sposób, od kiedy pozwany popadł w **zwłokę** w spłacie, jaka część należności nie została

uregulowana w terminie, a jakiej części pozwany nie uiszczył w ogóle. Powód nie wykazał również tego, kiedy nastąpił skutek rozwiązania umowy i tym samym postawienie całej niespłaconej kwoty w stan wymagalności.

Powód nie dowiódł również zasadności naliczenia kosztów wysokości 412,86zł. Nie określił części składowych ww. kwoty. Z zapisu umownego § 5. 5 umowy wynika co prawda, iż posiadacz rachunku kredytowego zobowiązuje się pokryć wszelkie uzasadnione koszty związane z dochodzeniem spłaty zobowiązań wynikających z umowy limitu (...). Powód nie przedłożył jednak żadnego dowodu na potwierdzenie tego, że poniósł koszty z tego tytułu, oraz w jakiej wysokości, nie wykazał więc zasadności naliczenia kosztów w kwocie 412,86 zł.

Sąd przyjmując twierdzenie powoda co do wysokości niespłaconego kapitału w kwocie 9.360,77 zł i dysponując treścią umowy, z której wynikała możliwość jej nieprzedłużenia, czy wypowiedzenia i postawienia całej wierzytelności w stan wymagalności uznał, że powód wykazał zasadność przyznania odsetek ustawowych od dnia 01 lipca 2014 r. do dnia 10 lutego 2015 r. Zgodnie z treścią art. 481 k.c. odsetki należą się za czas opóźnienia. Niewątpliwie pozwany, który nie spłacił przelanej na powoda wierzytelności, pozostaje w opóźnieniu w stosunku do należności, która została przez niego nabyta. Dlatego Sąd uznał uprawnienie powoda do domagania się od pozwanego odsetek ustawowych za okres od dnia 01 lipca 2014 r. do dnia 10 lutego 2015 r. (tj. do dnia poprzedzającego dzień, od którego powód zażądał dalszych odsetek w pozwie). Za wspomniany okres powód domagał się odsetek od kwoty 9.360,77zł w wysokości **683,98 zł**.

Sąd uznała również za zasadne żądanie powoda w zakresie skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych przez cedenta w wysokości **1.536,80 zł**. Jedynie bowiem Bank mocą umowy z pozwanym był uprawniony do naliczenia odsetek umownych, które wraz z kwotą kapitału mogły być przedmiotem umowy zbycia wierzytelności przysługującej Bankowi.

Sąd zasądził w pkt 1 wyroku na rzecz powoda w sumie kwotę 11.581,55 zł, na którą złożyła się kwota kapitału w wysokości 9.360,77 zł, kwota odsetek ustawowych w wysokości 683,98 zł oraz kwota 1.536,80 zł z tytułu odsetek umownych za okres po dokonaniu umowy przelewu wierzytelności do dnia 10 lutego 2015 r.

W pozostałym zakresie żądanie zostało oddalone. To powód – dochodząc zapłaty określonej kwoty – w myśl art. 6 k.c. - powinien wykazać zasadność żądania. W niniejszej sprawie strona powodowa zignorowała obowiązek nałożony przez cytowane przepisy w zakresie wykazania podstaw dla żądania odsetek karnych oraz kosztów. Nie przedstawiła nie tylko dowodów, ale nawet twierdzeń, na podstawie których Sąd mógłby ustalić w jaki sposób skapitalizowane odsetki umowne, czy koszty zostały naliczone. Co prawda wydany w sprawie wyrok jest zaoczny, bowiem pozwany, któremu doręczony został pozew, nie zajął stanowiska w sprawie. Jednak mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy, w ocenie Sądu, okoliczności przytoczone przez powoda w pozwie, podniesione twierdzenia, nie są wystraszające by przyjąć je za niewątpliwe w rozumieniu art. 339§2 k.p.c. w zakresie żądania odsetek karnych oraz kosztów windykacji. Powód wspomina w pozwie jedynie o umowie pozwanego z Bankiem, o tym że pozwany nie uregulował zaległości. Nie wskazuje jednak części składowych kosztów, nie podaje od jakiej kwoty je naliczył i jaką wysokość odsetek przyjął do wyliczeń. Brak takich informacji w pozwie, jak również w załączonych do pozwu dokumentach powoduje, że nie sposób przyjąć twierdzeń powoda jako podstawy wydania zasądzonego wyroku zaocznego w zakresie żądania odsetek karnych oraz kosztów. Nie sposób bowiem ustalić, czy na dzień przelewu Bankowi przysługiwała wierzytelność w takiej kwocie w jakiej powód zgłosił ją w nin. postępowaniu, jako uzyskaną w drodze jej przelewu. Wykazanie jedynie czynności przelewu wierzytelności, bez przedstawienia twierdzeń co do istnienia samej wierzytelności, nie daje podstaw do uwzględnienia powództwa w całości.

Sąd uwzględnił żądanie powoda przyznania odsetek od dochodzonej kwoty głównej i przyznał je, zgodnie z żądaniem pozwu, od dnia 11 lutego 2015r.

Sąd rozstrzygając o kosztach postępowania miał na uwadze treść art. 98 k.p.c., zgodnie z którym stronom procesu należy się zwrot kosztów procesu, oraz treść art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego uwzględnienia żądania, koszty rozdziela się między stronami w stosunku do zakresu w jakim powództwo zostało uwzględnione. W związku z tym, iż powód wystąpił o zapłatę kwoty 17.034,21 zł a jego żądanie zostało uwzględnione co do kwoty 11.581,55 zł należało przyjąć, że wygrał postępowanie w 68 %. Wnosząc o koszty procesu powód wskazał, że domaga się

kwoty 852 zł tytułem kosztów sądowych i kwoty 2.400 zł tytułem kosztów zastępstwa. Dlatego też Sąd do rozliczenia przyjął kwotę 3.252 zł z czego 68% to 2.211,36 zł, zasądzone w pkt 3 wyroku.

Mając na uwadze treść art. 333§1 pkt. 3 k.p.c. Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

3. (...)